

Vergaderjaar 1994–1995

23 781

Wijziging van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Wet op de loonbelasting 1964 en de Coördinatiewet Sociale Verzekering (nouvele aftrek en belastingvrije vergoeding van kosten van kinderopvang)

Nr. 5

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 10 november 1994

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd.

In **Artikel I** wordt, onder verlettering van onderdeel B in onderdeel D, onderdeel A vervangen door:

A

In het in **artikel I**, onderdeel A.2, opgenomen tiende lid van **artikel 46** van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 vervalt de komma na «stiefkinderen en pleegkinderen».

Voorts wordt het in dit onderdeel opgenomen elfde lid van **artikel 46** van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 vervangen door:

11. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel d, wordt onder beroepsmatige kinderopvang verstaan kinderopvang die buiten verband van scholing of ziekte wordt verricht door:

- a. een instelling of natuurlijke persoon die tegen vergoeding doorgaans gelijktijdig opvang verricht van meer dan drie kinderen die jonger dan 12 jaar zijn; of
- b. een natuurlijke persoon die door bemiddeling van een instelling die in het bezit is van een gemeentelijke vergunning dan wel verklaring welke voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden, tegen vergoeding opvang verricht van kinderen die jonger dan 12 jaar zijn.

B

1. In **artikel II**, onderdeel A.2, wordt in de laatste volzin «onderdeel n» vervangen door: onderdeel q.

2. Het in onderdeel A.3 opgenomen zeventiende lid van **artikel 11** van de Wet op de loonbelasting 1964 wordt vervangen door:

17. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel n, wordt onder beroepsmatige kinderopvang verstaan kinderopvang die buiten verband van scholing of ziekte wordt verricht door:

- a. een instelling of natuurlijke persoon die tegen vergoeding doorgaans gelijktijdig opvang verricht van meer dan drie kinderen die jonger dan 12 jaar zijn; of

b. een natuurlijke persoon die door bemiddeling van een instelling die in het bezit is van een gemeentelijke vergunning dan wel verklaring welke voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden, tegen vergoeding opvang verricht van kinderen die jonger dan 12 jaar zijn.

C

Het in **artikel III**, onderdeel A.3, opgenomen veertiende lid van **artikel 6** van de Coördinatiewet Sociale Verzekering wordt vervangen door:

14. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel n, wordt onder beroepsmatige kinderopvang verstaan kinderopvang die buiten verband van scholing of ziekte wordt verricht door:

a. een instelling of natuurlijke persoon die tegen vergoeding doorgaans gelijktijdig opvang verricht van meer dan drie kinderen die jonger dan 12 jaar zijn: of

b. een natuurlijke persoon die door bemiddeling van een instelling die in het bezit is van een gemeentelijke vergunning dan wel verklaring welke voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden, tegen vergoeding opvang verricht van kinderen die jonger dan 12 jaar zijn.

Toelichting

Deze nota van wijziging strekt ertoe om aan het begrip beroepsmatige kinderopvang zoals dat is opgenomen in het bij koninklijke boodschap van 10 november 1993 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Wet op de loonbelasting 1964 en de Coördinatiewet Sociale Verzekering (regelingen met betrekking tot aftrek en belastingvrije vergoeding van kosten van kinderopvang) (23 483) een uitbreiding te geven. Zowel door de Tweede Kamer als de Eerste Kamer is bij de behandeling van voornoemd voorstel van wet gevraagd om ook de kinderopvang via een gastouderbureau als een vorm van beroepsmatige kinderopvang aan te merken. Het belangrijkste bezwaar daartegen was het ontbreken van duidelijkheid omtrent het begrip gastouderbureau. Deze onduidelijkheid zal worden weggenomen als op grond van artikel 20, eerste lid, van de Welzijnswet 1994 bij algemene maatregel van bestuur zal zijn bepaald van welke kwaliteitseisen bepaalde vormen van kinderopvang moeten voldoen. Deze algemene maatregel van bestuur is nog in voorbereiding. Wij hebben daarom besloten vooruitlopend op deze regelgeving krachtens de Welzijnswet 1994 en gebruik makend van de thans reeds bestaande gemeentelijke verordeningen kinderopvang het mogelijk te maken dat gastouderopvang al vanaf 1 januari 1995 voor de fiscale regelgeving als beroepsmatige kinderopvang kan gelden. Daartoe is in deze nota van wijziging een zelfstandige omschrijving van gastouderopvang opgenomen. De nadere uitwerking van deze omschrijving zal geschieden bij ministeriële regeling. Bij deze regeling zullen voorwaarden kunnen worden gesteld waaraan de gastouderopvang moet voldoen. Deze voorwaarden zullen zoveel mogelijk sporen met de huidige verordeningen kinderopvang en de toekomstige regels krachtens de Welzijnswet 1994. Aan de gemeenten die aan gastouderbureaus nog geen vergunning hebben afgegeven op basis van een gemeentelijke verordening, zal worden gevraagd aan houders van een bureau voor gastouderopvang een verklaring af te geven indien het bureau voldoet aan bedoelde voorwaarden.

De uitbreiding van het begrip beroepsmatige kinderopvang brengt een budgettaire derving mee. Deze derving ligt naar verwachting tussen 0,5 en 4 mln. en moet worden bezien in het totaal van de raming. Samen genomen kan vooralsnog worden gesproken van een niet significante onderschrijding van de opbrengst van het wetsvoorstel.

In verband met de inkomensafhankelijke drempel in de voorgestelde buitengewone lastenaftrek voor kinderopvang zal de uitbreiding vooral van belang zijn voor de lagere inkomensgroepen. Voor deze groepen zullen de niet inkomensafhankelijke kosten van gastouderopvang de inkomensafhankelijke drempel kunnen overtreffen.

Van deze gelegenheid maken wij gebruik om te verduidelijken hoe in de ministeriële regeling op grond van artikel 11, eerste lid, onderdeel n, van de Wet op de loonbelasting 1964 het bedrag wordt bepaald dat niet belastingvrij is als de werkgever een gedeelte van de kosten van kinderopvang draagt en het andere deel door de werknemer zelf of door een andere werkgever wordt gedragen. De situatie waarin de werkgever f 10 000 draagt en de werknemer f 5 000 is reeds uiteengezet op blz. 10 van de memorie van toelichting van wetsvoorstel 23 483. Het uitgangspunt daarbij is dat een gedeeltelijke vergoeding van de werkgever zoveel als mogelijk is onder de vrijstelling komt te vallen. Als de kosten minder bedragen dan het maximum wordt het niet vrijgestelde bedrag (drempel) op dezelfde wijze als in genoemd voorbeeld berekend (het voorbeeld op blz. 4 van de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer (Kamerstukken I 1993/1994, 23 483, nr. 158b) wekt ten onrechte een andere indruk). In een tweetal cijfervoorbeelden:

Voorbeeld 1

Vergoeding voor kinderopvang door werkgever			f 1 000
Berekening drempel:			
Drempel zonder bijdrage van de werknemer stel		f 5 000	
Totale kosten volgens factuur	f 9 000		
Bijdrage werkgever	<u>f 1 000</u>		
Bijdrage werknemer		<u>f 8 000</u>	
Niet vrijgesteld bedrag (drempel)			<u>f nihil</u>
Belastingvrije vergoeding			f 1 000

Voorbeeld 2

Vergoeding van kinderopvang door werkgever			f 4 000
Berekening drempel:			
Drempel zonder bijdrage van de werknemer stel		f 6 000	
Totale kosten volgens factuur	f 9 000		
Bijdrage werkgever	<u>f 4 000</u>		
Bijdrage werknemer		<u>f 5 000</u>	
Niet vrijgesteld bedrag (drempel)			<u>f 1 000</u>
Belastingvrije vergoeding			f 3 000

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
R. L. O. Linschoten

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. G. Terpstra